

مه‌رگه‌ساته‌گه‌ی تاوه‌ری قاردو

زاموا محهمهد
(سلیمانی)

(۱)

له‌گه‌ل یه‌که‌م باوئیشکی به‌یاندا، یه‌که‌م مندالی ئه‌و رۆژه‌یان برد تا له‌ نهۆمی پینجهم بینیتن. کزه‌بایه‌کی فینک، له‌ژیر ئاسمانی خه‌والووی ئه‌و به‌یانیه‌دا، له‌ناو جریوه‌ی بالنده و تۆپه‌لبوون و بلاوبوونه‌وه‌ی دره‌خته‌کان و هاتوچوونی مه‌رومالا‌تدا، باوه‌شی به‌ به‌ژنه پینج نهۆمییه‌که‌ی تاوه‌ری قاردودا کردبوو، هه‌تاوئیکه‌ی ته‌نکیش سه‌وزایی ده‌شته‌که و غه‌مگینی به‌ردینی تاوه‌ره‌که‌ی له‌ناو فیه‌قی ره‌نگدا ده‌گپرا به‌ بینین؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هار به‌ تۆنی هه‌ره‌ به‌رز خۆی به‌ناو جیهاندا بژه‌نیت.

لاشه‌ی منداله‌که، راکشاو له‌ناو یه‌قینی کفنیکی سپیدا، له‌ ئامیزی گشکیمدا بوو، گشکیم که‌ له‌پیش به‌ندای هاوکاریه‌وه‌ به‌و پلیکانه‌ به‌ردینه‌دا سه‌رده‌که‌وت که‌ ده‌بیردنه‌ نهۆمی دووهم؛ ده‌بوا له‌وئیشه‌وه، به‌ هه‌نگاونان به‌سه‌ر دوودلویه‌کانی شوئیدا به‌رانبه‌ر به‌ خۆی، که‌ له‌ فه‌ره‌نگی شارستانیه‌تدا پیتی ده‌گوترا قادرمه، سه‌رکه‌ون تا نهۆمی پینجهم، تا دوایین نهۆم، دوایین نهۆم که‌ دوا گۆرستانی بازنه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کاردايه و درێژترین ده‌ستی زه‌مینه‌ به‌ره‌و ئاسمان. نهۆمی چواره‌م، یان بازنه‌ی ناشتنی چواره‌م، هاوشیوه‌ی بازنه‌ی سییه‌م و دووهم، چیدی ناتوانیت به‌ پیدانی فه‌زا له‌ ناشتنی منداله‌کانیاندای خزمه‌ت به‌ کاردا بکات، له‌ ناشتنی ئه‌و مه‌لوئکه‌ کاردايه‌دا که‌ قوریانی نه‌فه‌رتیکن به‌ راده‌به‌ک دۆزه‌خی، که‌ نه‌ له‌ عیلمی هه‌لکۆلراوه‌ بزمارییه‌کانی کاردا دا بوونی هه‌یه و نه‌ له‌ زانینی نووسراوه‌ حیره‌کانیشیاندا تۆماره، ته‌نانه‌ت نه‌ له‌سه‌ر هه‌یج تاته‌قورپکی پیشینانی کاردا ناوی هاتوو و نه‌ له‌سه‌ر هه‌یج تاته‌قورپکی پاشینانی کارداش ناوی دیت.

ئهم تاوه‌ره‌ سه‌رتاپا بازنه‌یه‌یه، که‌ به‌ره‌می یاخیبوونی کاردايه له‌ نادلویه‌کانی سابات و بی گۆرییه‌کانی

کۆچەرتیتی، سەدەپەک لە مائیکردنی ئاندازابارانە ی بەرد و جلەودانی رەقیتییەکی بۆ بنیادانی پیتویست بوو. لە هەر لایەکیبەو، کاتیک بەناو درەختەکان و لەوەرگەکان و کێلگەکانی چواردەوریدا نیگاتی بۆ پەوانە دەکەیت، سەرنج راستەوخۆ بناغە و قەدەکە ی دەپەرتینیت و هۆشیاریت بەرەو نووکە بەردینە زبەر تیزتەکی سەری سەرەوی دەبات کە دوایین ئەمەکی ئەم نەوێبە بۆ دەست گەشتن بە دنیای تاکایەتی و نەمری و پیتوێرە رەقەکانی چاکە و خراپە و شەو و رۆژ لە مێژووی خودئاگایاندا. لە خوار ئەم نووکەو، نەومی پینجەم هەیه (تاکە نەوم کە لە بەتالی بۆ ناشتن خالی نەبوو)، لە ژیریشیدا نەومی چوارم (کە وەک هەموو نەومەکانی تر کۆتیری پەنجەرە و دەلاقەکانی خۆی ئاراستە ی دەشتە کردوو)، خوارتریش نەومی سیتیەمە (کە وەک چوارم و دووم چیدی مندالی مردوو لەخۆ ناگریت، چونکە پێبوو). لە پەنجەرەبەکی نەومی دوومەو هەم گشکیم و بەندای دیاربوون کە دوایین پلیکانەکانی ئەو بازە ی ناشتنەیان دەپری تا بگەنە نەومی سیتیەم و چوارم و دواتر پینجەم، تا لە پەیرەوکردنی ئەو رتووشوینەدا بەردەوام بن کە خەیاڵی ئەنجوومەنی بالای حەکیمەکانی کاردا هەر لە سەرەتاوە لەبەردەم ئەم مەرگەساتەدا پینشیاری کردبوو.

ئەگەر نیگات تەواو دابەزینیت، نەومی یەکمە دەبینیت کە هەموو نەتەوی کاردا، کە بەرەمی جیابوونەوی سێ خێلە لە ئەمارەتیک، لەناویدا دەژین و هەریەکیان سەرقالی ئەوێبە کە خەیاڵ پیتویستی، یان فرمانتیک بەسەریدا سەپاندوویەتی: لەو پاسەوانانەو کە تا دەخەون، چاوچاوی نەزانراویک دەکەن مەترسیدار، تا دەگات بەو هونەرمانەکانی کە شیوگی قور و شیوگی کانزا لە پەیکەر و میدالیادا ملکەچی جەبەرۆتی شیتوی سێ پاشاکە ی کاردا دەکەن؛ هەر لەو حەکیمانەو کە لە ئەنجوومەنیکدا و بەدەوری مینتیک خردا خەیاڵ بۆ درککردنی واقع تاوودەن، تا دەگات بەو شاعیرانە ی کە مەعقوولی زمان دەکشین تا رووبەری شکۆی سێ پاشا پیرۆزەکی کاردا، ئاهورامان و بەهالدینان و زامو؛ هەر لەو فەیلەسوفەو کە شیواز لە روانیندا بۆ دنیا پیتشکەشی نەتەوێکە ی دەکات، تا دەگات بەو حیکایەتبیژانە ی یادەوری و خەیاڵ و مینتو وەک نوقولتیک شیرین دەخەنە زاری سێ پاشاکەیانەو؛ هەر

لەو فەلەکناسانەو کە سەریان پەرە لە خۆر و مانگ و ئەستیرە، تا دەگات بەو خزمەتکارانە ی ناچارن خەیاڵدانی سێ پاشاکەیان بەنە گەرماو و وەک جەستەیان پاکوتەمیز رایبگرن؛ هەر لەو گەنج و جەوانانەو کە پیتش نەفردەتی مندال مردنە کە لەدایکبوون، تا دەگات بەو دایکانە ی شینی ئەو روحانە دەکەن کە تەمەنیان لە ئابله مەیه کی بیتیەری لە وردەکاریبەکانی ئەزموون زیاتر نەبوو.

ئەگەر جیابوونیک لەنیوان دیوی دەرووی دیواری نەومی یەکمە و نەومەکانی تردا هەبیت، ئەوێبە کە هی یەکمە سەراپا بە نەخشونیکار و گیتراوە رازینراوەتەو. لە بەری رۆژەلاتی تاوودەکەو، لەنیوان پەنجەرە و دەلاقە و هەلکۆلراوەکاندا، دەروازەبەکی بەردینی زەبەللاح هەیه. لەسەر دەروازە زەبەللاحە، لەلایەن هونەرمانەکانی کارداو، بە پشتبەستن بە تەنازولەکانی خەیاڵ بۆ یادەوری کاتیک بەهۆی ماسوولکەو خۆی بەرجەستە دەکات، تەواوی چیرۆکی جیابوونەوی سێ بنەمالە کە بە سێ پاشاکەیانەو، تەواوی ماجەرە ی راکردنیان و کۆچەریبوونیان، پاشان نیشته جی بوونەو بیان، هەلکۆلراوە: لە ناوەرەستدا و بە گەورەیی، شا ئاهورامان، لە ناوێندا شا بەهالدینان و لە دەستەچەپ شا زامو دەردەکەون کاتیک بە هەرسیتکیان مەشخەلکیان هەلگرتوو و بەرەوپیتش ری دەکەن، لەم لا و ئەولایانەو ئەنجوومەنی حەکیمان، پاشان فەیلەسوفەکە و حیکایەتبیژەکان و شاعیرەکان، لە دوا ی ئەوانیشەو هونەرمانەکان و هەندیک لە پاسەوانان دیارن، لە دوا ی هەموو ئەوانیشەو نەتەوێبە کە بە هەموو خەون و هیواکانییەو مارش دەکات، نەتەوێبە کە ئومیدی پیتش خۆی خستوو و ئازاری لەدندا ناشتوو و شوین رابەرەکانی کەوتوو. کرانەوی هاوکاتی لای راست و لای چەپی دەروازە بەردینە زەبەللاحە هەلکۆلراوی شا (بەهالدینان) ی کرد بە دوو کەرتەو، وینە ی شا بەهالدینان دابەشی لای راست و لای چەپی دەروازە کە بوو و ریزیک خزمەتکاری پەلەپرووز دەریەپنە دەروە، بەدوایاندا سێ پاشاکە و چەند ئەندامیکی ئەنجوومەنی حەکیمان هاتن، کۆمەلێک هونەرمانەندیش بە هاتوهارا و بانگکردنەو دوايان کەوتبوون، کۆمەلێک هونەرمانەند کە بە ئومیدی پاداشتیک، یان دیاربیەکەو دەیانویست تازەترین داھینانیان لە بەرجەستەکردنەوی شکۆداری

پاشاکانیاندا له پټی مالى كړدى دهر كه وتنه كاني قور و كازاوه، نيشانى فه رمانره و ايان، يان هيچ نه بيت حه كيمه كان بدن. هه موويان به ره و باخي شاهانه چوون كه جوانترين و رازاوه ترين باخي ناوچه ي چوارده وري تاوهرى قاردو بوو، باخيتك بوو رازاوه به هه موو دره خت و گول و ميوه كاني ناو خه يالدى سروشت، باخيتك كه فه زايه كي هه بوو به دم جريوه ي بالنده كانه وه سه ماي ده كړد؛ به لام هونه رمنه ند و شاير و حيكايه تبيزه كان بويان نه بوو بئ پرس بچنه ناويه وه.

كاردا بو كشتوكال، يان شوانى نه بيت، هه رگيز له دهره وه ي تاوهره كه يان ناميننه وه، به لام نه و به يانيه، جياواز له هه ر به يانيه كي تر، به هو ي خاتيره يه كي شا (به هالدينان) هه وه كه دواتر بو بووه فرمان، هه موو كوونونه وه كان و هه موو رپوشينه شاهانه ييه كان گواسترا بوونه وه دهره وه ي تاوهره كه؛ هه موو دهر بار، به ريكه و تنيكي مه يلى سئ پاشا كه، گويتر ابووه ناو سه وزايي باخي شاهانه وه. له و ي خوانيكي گه و ره به شه ش كورسيه وه، ستيانيان بو شاكان و ستيانيان بو شازنه كانيان، ناماده كرابوو، هه و هه له لاي راست و لاي چه پي خواني سه ره كيشه وه، دوو خواني بچووك بو حه كيمه كان دانرابوون، حه كيمه كان له راگير كردن و هيتشته وه ي ميژووي كاردا كه ده سته ي راويژكاري بوون. شازنه كان و هه نديك له حه كيمه كان دانيشتيوون كاتييك پاشاكان و چند حه كيمه كه ي تر و خزمه تكاره كان له دهره و زه ي باخه كه وه دهره و تن، نه وسا ريكه به هونه رمنه ند ه كان نه درا بينه ناوه وه. هه موو دانيشتيوان هه لسانه سه ر پي، سئ پاشا كه دانيشتن، به دواياندا سئ شازنه كه، به دواياندا حه كيمه كان.

"به ياني باش بووه ته به ياني خراب، شه وشاد بووه ته شه وناشاد. نه ك خواردن و خواردنه وه، نه و هه و ايه ش كه هه ليده مژين به هه ناومان تاله، له رۆژگار پكدا كه نه ته وه كه م تووشى نه فرده تييك بووه ترسناكتر له و نه فرده تانه ي كه زور ترسناكن". شا به هالدينان، له ناو كراسه سووره تا سه رنه ژنو دريژه كه يدا و به زره ي خشله زي پينه كانيه وه و اى گوت، كاتييك چاوي به سه ر خواني رازاوه به په نير و ماست و خورما و زه يتوون و هه نگوين و هه موو خوارديكدا ده گيتر كه له يادگه ي فراويندا هه بيت. "من له (كوردنئ) وه تا ئيره رابه ري نه ته وه كه مم نه كړد بو نه وه ي نه م دهره ديان به سه رييت"، شا زاموا،

له ناو كراسه سه وزه تا سه رنه ژنو دريژه كه يدا و به زره ي خشله زي پينه كانيه وه، به م ته رزه ويستي دريژه به سكالاكاني شا به هالدينان بدات، به لام وه ك هه موو جار پك گفترگو ي نيوان سئ پاشا كه به ناقار پكي تر دا رويشت. "نه م نه ته وه يه ه ي هه رسيكمانه، جياوازي له نيوان هيچ كه سيكياندا ناكه ين، وه ك چون جياوازي له نيوان نه و دره ختانه ي سروشتدا ناكه ين كه به رو بوومان ده ده نئ؛ بو پرسى زمان و گفترگو ش كه ماوه ي پيشوو له گه ل فه يله سووفه كه و له گه ل حه كيمه كانماندا شورومان كرد، من ده ليم سئ خياله كه ي نه ته وه كه مان سئ ته رزي جيا ده ناخفتين، وه ك چون بالنده كان ته رزي جيا ده جريوتين، به لام هه موويان له ناو يه ك سروشتدان، وا هيدى هيدى زمان و ژياني هاو به شيشيان دامه زرانده وه." شا نهورامان، له ناو كراسه سپيه تا سه رنه ژنو دريژه كه يدا و به زره ي خشله برؤنه كانيه وه، به م ته رزه سه رزه نشتي هه رده و پاشا كه ي تري كرد، به لام شا زاموا به عه زمي جه نگاوه ريكه وه وه لامى دا يه وه: "چاويك به رانبه ر چاويك شا نهورامان، نه ي شاهي ته به رازاوه به راسپارده كاني بيير و كردار و گوفتاري باش كه نه به ديپانه بو ي شنه ي چيات لي ديت، نه مه حيكه تي مه زنتريني پيشسينانمانه كه هه م به ميرنشينه كاني جه ساره ت راده گيشت و هه ميش ده ستي له ناو باخه كاني دانايي و زاناييدا بوو؛ من ته نيا چاويك له به رانبه ر چاوه كه ي شا (به هالدينان) دا داناوه". نه م باسه مان بئ مانا ترينى نه و باسه نيه كه زور بئ مانان"، شا به هالدينان دنكيك زه يتوونى خسته ده ميبه وه و اى گوت. خو ي له لاي راسته وه له سه ر عه رشپكي گه روك دانيشتبوو، له ته نيشتيه وه شازنه كه ي، له ته نيشت نه وانيشه وه شا زاموا و شازنه كه ي، نه ولاتربش شا نهورامان و شازنه كه ي. پاش قوتداني زه يتوونه كه، چاوي به سه ر يه ك به يه كي حه كيمه كاندا گيتر كه به رانبه ريان، به سه ر دوو ميژدا دابه ش بو بوون، پاشان كه مييك به ره و پيش چه ميبه وه تا بتوانيت نيگاي ناراسته ي شازنه كه ي خيلى زاموا بكات، كه به هو ي سكه پر كه يه وه نه يده تواني خو ي ده ست بو خوانه كه دريژ بكات و خزمه تكاره كان ناچار بوون به ده ميبه وه بكن. "خوزگه ده كرا پيرؤزيابي بوون به باوكت لي بكه م شا زاموا، نه ي شاهي هه ميشه ويل به دواي تيگه يشته وه له هه موو شتيك. نه وه تا ماوه ي ده ساله، له و سايه وه كه

رۆژئاوای تاوهری (قاردو) وهوه گۆرستانیکیان بۆ پیکهیتنرابوو. بهندا، بێ ئهوهی کهس داوای لێ بکات، بهکیکی لهو خاکه نازانه هه لگرت که به هه موو رووبهری نهۆمی پینجه مدا بلاو کرابوونه وه و لهو جیهه دا که گشکیم هه لپێژاردبوو، دهستی کرد به هه لکه نندن.

"نه له میژووی سه رزه مینی نیوان دوو رووباره پیروزه که دا، نه له میژووی چوار پیتیانی جیههانی شدا، شتی وا نه بووه و باس نه کراوه. سهیره! بیرمه زۆریه مان گهنج و هه ندیکیشمان مندال بووین، له کۆردۆنی جیا بووبینه وه تا خوشتر بژین، ئەم ده شته مان کرد به نیشتیمان و قاردو به مال، که چی وای ئیستا نیشتیمان و مال له گۆرستانیک زیاتر نین؛ ده زانم که دایکان و باوکانی کاردا خۆراگرن، خه می ئه وانم نییه، به لام شه وان هه ست به میچه که ی سه رمانه وه ده که م که خوله ک دوا ی خوله ک له دارمان نزیک ده بیته وه، ئەم تاوهره به رگه ی ئەم هه موو ناشتنه ناگریت، به رگه ی ئەم هه موو کون و چاله ناگریت، رۆژیک به به رد و گل و لاشه کانی ناویه وه به سه ر هه مووماندا ده رووخیت"، گشکیم، وای گوت و نیگای له ده ست و خاکه نازی به ندا وه به ره و کپی گۆرستانه که ئاراسته کرد، دواتر به رده وام بوو: "بلیتیت ئەم ناگری نه فره ته که ی خامۆش بییت؟"، پاشان وردتر له گۆره په رشو بلاوه کان و له گل و ته پۆلکه و له خاکه نازه کانی ئه و ناوه رامما، وه ک ئه وه ی چاوه رپی مه لۆتکه نیژاوه کان بییت تا وه لامی بده نه وه. به ندا، که خاکه نازکاری بچ و چان له ناو گلله شیداره که دا شه که تی کردبوو، به هه ناسه پرکیته خاکه نازه که ی فریدایه سه ر زه وی و به ژنی، که بۆ هه لکه نندن چه ماند بووبه وه، راست کرده وه؛ سه بیرکی (گشکیم) ی کرد، که میک نیگای به سه ر جلوه رگه سه رتا پا ره شه که یه وه جیگیر کرد، پاشان وه ک ئه و، ئەمیش نیگای ئاراسته ی ئه و خامۆشییه فراوانه کرد و گوتی: "به درێژایی ئەم ده ساله، گه وره م، یه ک پرسیار به زه یندا دیت و ده چیت؛ به مردن و ناشتنی منداله کان راهاتووم، دواتر خو نه من و نه تۆش خیزاندار نین تا خه می زارۆکی خو مان بخۆین، به لام پاش پیروونی ئیمه، پاش مردنی ئیمه، کی بییت و بمانیژیت؟ له کویتدا گۆره کانی خو مان هه لکه نین؟ کوا نه وه ی پاش ئیمه که ده ماننیژیت؟"، بێ ئه وه ی چاوه رپی وه لام میک بییت، دهستی دایه وه خاکه نازه که ی و خو ی به سه ر ئه و نزما ییه دا چه مانده وه که هینده ی نه ما بوو بیته چال،

پاشان دهستی به هه لکه نندن کرده وه، خشه و خرپی گل و خاکه نازه که ی که وتنه ناو جه نگیکی دۆراوه وه له گه ل کپی کوشنده ی گۆرستانه که ی نهۆمی پینجدا. "پیتوایه ئیمقوی فه یله سووف له رپی بیرکردنه وه وه له خه ونه که ی شا زاموا، رتیگه چاره یه ک بدۆزیته وه و سه ربکه ویت؟"، گشکیم، به جلوه رگه ره شه که یه وه که ده سال ناشتن کال و مه لوولی کردبوو، به مندالی مردووی ناو کفنه سپیه که ی ئامیزییه وه، پرسی. "بۆ من گرنگ نییه گه وره م، ئه وه ی به لامه وه گرنگه، ته نیا ئه وه یه که بزانه کی ده منیژیت و له کویتدا ده منیژیت"، به ندا وه لامی دایه وه. "به ندا، تۆ هه ر له وساو که هه رزه کاریک بوویت، له وساو که تا ئیستا ده کاته ده سال، گۆر هه لکه نه نیت، ئەم هه موو ناشتنه فیتری نه کردیت که پاش ئه وه ی ده مرین، پاش ئه وه ی ئاگایی ده کویتیه وه، ئیدی گرنگ نییه لاشه مان چی لێ دیت و له کویتدا ده نیژیت؟"، گشکیم پرسی. به ندا که ئیدی کاری خو ی له هه لکه نندا ته واو کردبوو، کاری خو ی له هه لکه نندی گۆرکی چکۆله دا، خاکه نازه که ی دانا و هه ردوو دهستی به ئاراسته ی وه ستای گۆره هه لکه ننده که یدا درێژ کرد تا کفنه که ی لێ وه رگریت، هاوکاتیش گوتی: "هه ر ئه و ئه زموونی ده سال گۆره هه لکه ننده له گه ل تۆدا، گه وره م، فیتری کردم که جهسته، که لاشه، به شه نه مره که ی ئیمه یه. ئەم جهسته یه تاکه شوینه واری منه له جیهاندا، ده بییت دلنیابم که شوینه واره که م پارێزراوه؛ ئەگه ره جهسته به شه نه مره که نه بوایه، ئه وه پاشاکان هه رگیز هینده گرنگیان به گۆر و مه زاره کانیان نه دده". گشکیم کفنه که ی به لاشه که ی ناوییه وه را ده ست کرد و به پیکه نینه وه گوتی: "به ندا، به م قسانه ته وه ده بوو شاگردی ئیمقوی فه یله سووف بییت نه ک من". به ندا لاشه که ی خسته چاله که وه و به خاکه ناز گلی به سه ردا دایه وه، پاشان هه ردوو کیان به ری که وتنه وه به ره و پلیکانه کان، تا بچنه وه نهۆمی یه ک و ئەگه ر مندالی تریان پێ راسپێردرا، به یه تین و بینین.

به قادرمه کانداه چنه وه خواره وه، له سه ر پلیکانه کانی نهۆمی دووم، له ناو ئاپۆرای ئه و دایکوباو کانه دا که هاتوون منداله کانیان بنیژن، له ناو ئاپۆرای ئه و مندالیژانه دا که مندالی مردووی کارداییان هینا وه تا بینین، که سیکي نامۆ ده بین. عه بایه کی سه راپا سپی کلاوداری به سه ر شانه وه یه، عه باکه سه رتا قه ده م جهسته ی داپۆشیوه. کاتیک پیشی ده که ون، ده بین که (ئیمقو) ی

فەیلەسووفە، وەك ئەوان بە پلێكانه كاندا دەچیتە خوار. ئەوان نازانن كە ئیـمـقـو بە و عەبا سپییە بەشە بە قورپووەكانی جەستەى خۆى داپۆشیو، نازانن كە ماوێ هەفتە بە كە چەند شوێنێكى جەستەى بوو تە قور و رەق بوو، نازانن كە دەستى چەپ و بە شێكى رانى راستى و گوێى چەپى و هەموو سنگى ئیستاستا وەك گۆزە بە كى قورپى بابلى وایە. نازانن كە لە نەمۆى سێبەم جیگەى یەك گۆز و یەك ناشن ماو و كەس پێى نەزانیو، هەر وەها نازانن كە بە درێژایى شو و ئیـمـقـو لە بازەى ناشتنى سێبەم خەرىكى هەلكەندنى گۆرپى كى گۆرە بوو لە و جیگە نەتییەدا، ئەو گۆرەش كە بۆ مەرفەتێكى پێگە یشتوو هەلكەندە كەى لە هەلكەندنى گۆرپى مندالان سەختتر، نازانن كە پاش تەواو بوونى گۆرە كە، پێچەوانەى گۆرەكانى تری ئەو نەتەو یە، كێلى بۆ داناو و لەسەر كێلە كەى نووسىو یە تى "ئىـمـقـو فەیلەسووف"، نازانن كە ئىـمـقـو شەكەت و هیلاك پاش تەواو بوون لە هەلكەندن و كێلدانان، بەر لەوێ بچیتەو نەمۆى یە كەم، لەوێ دانیشتوو و پشوو یە كى داو؛ نازانن كە پشوو دانە كەى لى بوو بە خەوتن، نازانن كە تا بە یانى لە ناو ئەو ئوقیانووسى گۆرەى نەمۆى سێبەمدا خەوى لى كە وتوو. وەك چۆن نازانن كە ئىـمـقـو كەمى كى تر، لە رێى خزمەتكارێكەو، بانگ دەكریتە لای سى پاشاكەى سى خێلە كەى نەتەو كە یان بۆ خستەن پرووى ئەنجامى لێكۆڵینەووەكانى، نازانن كە ئىـمـقـو لەسەر ئەو قسانەى لە بەردەم ئەواندا دەيكات، سزای مردنى بەسەردا دەدریت، نازانن كە بریار دەدریت سزاكە سبەینى جیبە جى بكریت.

(۳)

سى پاشاكە، لە باخە كەدا، هەریەك لەسەر عەرشى گەرۆكى خۆى دانیشتوو، لە تەنیشت هەریە كیشیانەو شازنى خۆى. رۆژ پتر بەرەو چیشته نگا و دەچوو، ئیدی فەزای سەوز و رەنگالەى باخە كە لە جریو خالى بوو بوو، حەكیمە كان و سى پاشاكە، بێدەنگ، مەلۇول، لە چاو و روانى ئىـمـقـو فەیلەسووفدا، خویان بە نوێترین كاری هونەرمەندان و تازەترین گێرانیو وەى حىكایە تێبێژان و وردترین وەسفى شاعیرەكانەو سەرقال كەردبوو: حىكایە تخوانێك چیرۆكى شا (بە هالدینان) ی گێرانیو كاتێك لیلیتو دەكوژیت، ئیدی مندالان لە لایەن ئەو جانەو هەرەو خۆبێیان هەلنامژیت و هیچ داىك، یان

باو كێك پتیبست ناكات كوژەكە لە سەر وى جیخەو مندالەكانییەو هەلبواسیت؛ یەكێكى تر چیرۆكى شا زاموای گێرانیو كاتێك زمانى كى تازە دەدات بە شاعیران و چیرۆكبێژانى تا باسى جیهانى پى بكەن؛ یەكێكى تر یان باسى ئەو بەرەبەیانە پیرۆزەى كەرد كە تیبیدا روخى شا ئهورامان بۆ هەتا هەتا یە لە چیا یە كدا شینیان دەبیت و نەمرى سروش بە دەست دەهینیت، بەلام پاشاكان لە بەردەم كۆى ئەم گێرانیو وەدا هەستیان بە مەلەكێكى كوشندە دەكەرد، هەر وەك چۆن پە یەكەر و میدالیا برۆزى و قورپەكانى هیچ كام لە هونەرمەندەكانیش سەرنجى هیچ كام لە پاشاكانیان كیش نەكەرد، هەر وەك هۆنراوێ شاعیرەكانیش، كە ئەوانیش هیچ با یە خێكیان پى نەدرا. مەسەلە كە ئەو نەبوو كە شتێك لە هونەر و ئەدەبیاتى كاردادا مردبیت، بەلكو زیاتر ئەو بوو كە شتێك لە روخى نەتەو یەى كاردادا مردبوو، شتێك لە هیز و ئەگەرى مانەو یەى كاردادا مردبوو، مێژوو لە نەتەو یەى كاردادا مردبوو؛ ترسى بەردەوام نەبوونى بەرەى پاشاكان، ترسى بەردەوام نەبوونى سى خێلى پاشاكە، رێگروو لە هەموو چەشە یەك و لە هەموو چیرۆكى هونەرى و ئەدەبى.

لە دەروازەى مەزنى تاوەرەكەو، ئىـمـقـو، لە گەل ئەو خزمەتكارەدا كە راسپێردرابوو بۆ لای پاشاكانى بەریت، هاتە دەروە. ترسا هەتاو پێش نیوەرۆ شوێنە بە قورپووەكانى جەستەى ئاشكرا بكات، بۆ یە مەحكەمتر عەبا سپییە كەى لە خۆى ئالاند، هەستى دەكەرد لایە كى ملیشى هیدی هیدی رەق دەبیت و وەك قورپى بە تەندوو-سوور كراوێ لى دیت، هەستى دەكەرد، هیدی هیدی هەموو جەستەى دەبیتە گۆزە یە كى قورپى زەبەللاج؛ ئەو، هەفتە یەك لەو و بەر، كاتێك بە هۆى چەند كاپووسێكەو پەر لە تەپوتۆز و پەر لە قورپو، لە جیخەو كە یەدا بێدار بوو بوو، هەستى بە هیچ شتێكى نامۆ نەكەردبوو، بەلام كاتێك بە چاوانى نووقاوەو، ویستبوو بە دەستى چەپى ئارەقەى سەر تەو یلى بسریت، ئەو ئارەقە یە كە بەر هەمى مۆتەكە غوارینەكانى بوو، هەستى بە قورپى هیشتا-نەرمى سارد بەسەر ناوچەوانییەو كەردبوو، نەك لە پێك لە گوشت و لە پێستى ئادەمى، بە درێژایى ئەو هەفتە یە، لە گەل بە قورپوونى یەك لە دوای یەكى ئەندامەكانى جەستە یەدا، بە ژیری فەیلەسووفانەو كە ژیریەكە

همه‌میشه ته‌ماهی‌کار له‌گه‌ل مه‌رگدا، تیگه‌یشتبوو که نه‌و وه‌ک مرۆفه‌کانی تر له‌ریتی گۆرتیکه‌وه ناییت به‌شوتن، به‌لکو وه‌ک هم‌مو فه‌یله‌سووفه‌کانی پیشینانی خۆی له‌ریتی مردنیکه‌وه ده‌بیت به‌یادگاریه‌ک بۆ دنیا‌بینی؛ هه‌ر له‌مه‌شه‌وه، تیگه‌یشتبوو که له‌به‌رده‌م نه‌م نه‌مانه‌ پیتشوه‌خت راگه‌یه‌نراوه‌دا، نه‌رمی نواندن له‌به‌رده‌م پاشاکاندا بی سووده، وه‌ک چۆن راگه‌یاندن و باسکردنی نه‌م ده‌رده‌شی له‌و مه‌رگه‌ساتی مندال مردنه‌دا بیهووده‌یه. ئیمقو نزیکی ده‌روازه‌ی باخی شاهانه‌ بووه‌وه، چاوی به‌ شاعیریک و شیوه‌کاریک کهوت که به‌رقه‌وه‌گفتوگۆیان بوو؛ که به‌لایاندا تپیه‌ری، به‌و گوتیه‌ی که هیشتا گۆشته و نه‌بووه‌ته‌قور، هه‌ر هینده‌فریاکه‌وت بژنه‌ووت که شیوه‌کاره‌که‌گوتی: "من ناچار نیم په‌نا بۆ زمان به‌رم تا وینه‌ی تیدا هه‌لبکۆلم، چونکه‌هونه‌رمه‌ندم"، شاعیره‌که‌ش وه‌لامی دایه‌وه: "زمان ده‌روازه‌کانی خۆیت بۆ ناکاته‌وه تا وینه‌ی تیدا هه‌لبکۆلت، چونکه‌شاعیر نیت".

دواجار ئیمقو گه‌یشته‌به‌رده‌م سنج پاشاکه‌ی، له‌ روخساری هه‌رسیتکیاندا بیزاری و بی هیواویه‌ک تا راده‌ی شیتیبوون به‌دی ده‌کرا، بۆیه‌ئیمقوش بیده‌نگی و سستی هه‌رسیتکیانی وه‌ک نیشانه‌ی مه‌ترسی وه‌رگرت، بریاری دا بی پیتشه‌کی و پیتچوپه‌نا ده‌ست به‌قسه‌بکات، که‌س هه‌چی نه‌گوت، شا زاموا ده‌ستتیکێ تا ئاستی سنگی به‌رز کرده‌وه و دایبه‌زنده‌وه، ئیمقو تیگه‌یشت که نه‌مه‌ئاماژه‌یه‌که‌بۆ نه‌و، تا ده‌ست بی بکات:

"شا زاموا، ته‌ی شاه‌ی به‌رزه‌فر به‌بالتیک له‌ زانیندوستی و به‌بالتیک له‌خوایانه‌ترین غورور، ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌به‌ر له‌خه‌ونیکندا پرسیری چیه‌تی روح‌لی کرا، سه‌ره‌تا له‌گه‌ل شا (ئاهورامان)دا، شاه‌ی مه‌شخه‌لی کرداری باش و گوفتاری باش و بیری باش، نه‌مه‌ت باس کرد، دواتر له‌گه‌ل شا (به‌هال‌دینان)دا، شاه‌ی به‌ناوبانگ به‌جه‌ساره‌ت و به‌ناوبانگ به‌جه‌ربه‌زترین ته‌بع، نه‌مه‌ت گفتموگۆکرد؛ پاشا ئاگادارکرده‌وه‌ی نه‌نجومه‌نی چه‌کیمان، پرسیار له‌من کرا. هه‌لبه‌ت هه‌ر به‌کیکی نه‌ته‌وه‌که‌مان، له‌پاسه‌وانه‌ جه‌سووره‌کانته‌وه تا ده‌کات به‌چه‌کیمه‌خه‌یال بلاوه‌کانت، له‌هونه‌رمه‌ند و شاعیر و حیکایه‌تبیژانته‌وه تا جووتیر و شوان و پاکه‌ره‌وه و نوکه‌ره‌کانت، ده‌زانن روح چیه‌ی، به‌لام کاتیک پرسیار له‌فه‌یله‌سووفیک ده‌کریت، یان

کاتیک فه‌لسه‌فه‌پرسیاریک ده‌کات، نه‌وه‌همه‌میشه وه‌ک زانایی خۆت دلنیام درکی بی ده‌کات، وه‌لامی جی‌اواز دپته‌ناراهه‌. له‌پاش نه‌و شه‌ره‌فه‌وه که پیتم درا، له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌و لیکۆلینه‌وانه‌ی له‌سه‌ر له‌وح و هه‌لکۆلراوه‌کانی پیشینانم کردمن، بۆم ده‌رکه‌وت که روح هه‌ولتی به‌رجه‌سته‌کردنی مه‌جه‌وه‌له‌له‌ناو زماندا".

پاش نه‌م قسانه‌ی ئیمقو، مه‌له‌ل به‌سه‌ر روخساری سنج پاشاکه‌وه گۆرابوو به‌مۆنی. شا به‌هال‌دینان، ده‌ستی دایه‌ گۆزه‌له‌قورینه‌که‌ی سه‌ر خوانه‌که‌ی به‌رده‌می و قامیشه‌ بچوکه‌که‌ی ناوی ده‌ره‌ینا و به‌تووره‌یه‌وه هه‌لیقوراند، بیره‌به‌لاده‌میدا رووه‌و خوار پارویه‌ی به‌ست و به‌ملیدا دابه‌زی و سه‌رسنگی کراسه‌تا سه‌ره‌نه‌ژنۆ درتیه‌که‌ی ته‌ر کرد؛ له‌کولتوری نه‌وسای کاردادا، نه‌و بیره‌یه‌ی که دیاری (نینکاسی)ی خواژن بوو بۆ مرۆف، له‌پیناو پالاوته‌ی خلته‌که‌ی ناویدا، به‌قامیش ده‌خورایه‌وه. هینده‌ به‌تووره‌یی و هه‌زه‌وه‌گۆزه‌له‌که‌ی دانا‌یه‌وه، وه‌خت بوو بشکیت. نه‌به‌یشت خزمه‌تکاره‌کان ده‌م و ملی بۆ بسرن، به‌تۆنیکه‌وه پر له‌بی سه‌بری گوتی: "له‌مه‌ترسییه‌که‌دا ترسناکتر له‌و مه‌ترسیانه‌ی که زۆر ترسناکن، له‌رۆژگاریکدا که مانه‌وه‌مان کز بووه، ئیمه‌چی له‌م قسانه‌ بکه‌ین؟ سوودیان چیه‌؟".

"سه‌بارته‌به‌سوود، ده‌توانم بلیم سوودی فه‌لسه‌فه‌ نه‌وه‌یه که خزمه‌ت به‌هه‌یج که‌سه‌یک ناکات شاه‌ی من. سه‌بارته‌به‌کیشه‌ش، ده‌توانم بلیم کیشه‌ و فه‌لسه‌فه‌ خوشک و برابه‌کن همه‌میشه ده‌ست له‌ناوده‌ستی به‌کتر، هه‌ر به‌م بیانوه‌شه‌وه ری به‌م فه‌یله‌سووفه‌ بچووک و که‌مه‌ی ناوه‌وه‌ی خۆم ده‌ده‌م سه‌بارته‌به‌میحنه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌م بدووت: ئیمه‌تووشی نه‌فرته‌ی گشتایه‌تی بووین، ئیمه‌تۆپه‌لێکین که به‌رگه‌ی تۆپه‌لبوونی خۆی ناگریت، گشت همه‌میشه نه‌خۆشه‌! نه‌وه‌ی تووشی ده‌رد بووه‌مندالدانی ره‌وانی ژنه‌کاردا‌یه‌کان نیسه، نه‌وه‌ی تووشی ده‌ردی کردووین، بۆشایی و که‌لینی نیتوان سنج خه‌له‌که‌ی کاردا‌یه. به‌کگرتوویمان سه‌ربه‌زیمانه، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا مه‌رگیشمانه، له‌هه‌مان کاتدا قه‌بوونیشمانه. پیتم وایه‌خه‌ونه‌که‌ی شا زاموا پته‌وندیی به‌م نه‌فرته‌وه‌هه‌بیت، به‌لام تا که‌چاره‌یه‌ک بۆ وه‌ستانی نه‌م له‌عنه‌ته، به‌رای من، هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی کاردا‌یه. ده‌بیت هه‌ریه‌ک له‌م سنج خه‌له‌به‌خه‌یال و مېژوو‌ی به‌رزی خو‌بانه‌وه، به‌پاشای جه‌سوور و شکۆداری

خویانه‌وه، له رۆژگاردا به‌ریتی خویاندا برۆن؛ ده‌بیت گشتایه‌تی کاردا بگۆرینه‌وه به مانه‌وه‌ی خیلێ زاموا و خیلێ به‌هالدینان و خیلێ ئاهورامان"، کاتیک ئیمقو وای گوت، له روخساری هه‌رسی پاشاکه‌یدا مه‌رگی خۆی بینی، به‌لام ناماده نه‌بوو مه‌رگ و فه‌لسه‌فه له‌یه‌ک دابیریت، ناماده نه‌بوو راستگوتن به مانه‌وه بگۆریته‌وه، که‌س هیچی نه‌گوت، سێ پاشاکه سه‌یرتیکه‌ی به‌کتریان کرد، شا زاموا، که نائومی‌دی به‌سه‌ر روخساریه‌وه هاواری ده‌کرد، رسته‌یه‌کی به‌گوتی خزمه‌تکارێکدا چرپاند، پاشان دوو پاسه‌وان هاتن و ئیمقویان به‌ره‌وه ده‌وه‌ی باخه‌که به‌کیش کرد.

ئیمقو ده‌بریته‌ زیندان، بریاری کوشتنی ده‌ده‌ن، به‌ خیانه‌ت تاوانبار ده‌کریت، بریار ده‌دریت جیبه‌جیکردنی کوشتنه‌که‌ی له‌ سه‌به‌ینیدا بیت. رۆژه‌که‌ دوانیوه‌رۆ و ئیواری خۆی تیده‌په‌رینیت. کاردا، وه‌ک هه‌موو خۆرنشینیک، ئازله‌که‌کانیان ده‌گرنه‌وه و ده‌چنه‌وه ناو تاوه‌ره‌که‌یان، په‌نجه‌ره و ده‌لاقه‌کانی نه‌ومی یه‌که‌م به‌ په‌تۆ و به‌ره و لباد و په‌رده ده‌گرن. تریفه‌ تاوه‌ری قاردا داده‌پۆشیت، شه‌و خۆی به‌سه‌ر تاوه‌ره‌که‌ و ده‌شته‌که‌ی چوارده‌وریدا ده‌دات، هه‌ریه‌ک له‌ سێ خیله‌که‌ به‌لای ژێانی شه‌وانه‌ی خویانه‌وه ده‌چن. وه‌ک هه‌موو شه‌وه‌کانی تری ئه‌و ده‌ ساله، هه‌ر مندالیک که‌ له‌دایک ده‌بیت، یان راسته‌وخۆ به‌ گۆره‌که‌نه‌کانی کاردا ده‌نبردیت بۆ ناشتن، یان ناشتنه‌که‌ی دواده‌خریت تا ده‌می خۆزه‌لاتن.

(٤)

سه‌به‌ی، له‌گه‌ڵ یه‌که‌م باویشکی به‌یاندا، یه‌که‌م مندالی ئه‌و رۆژه‌یان برد تا له‌ نه‌ومی پینجه‌م بینیتن. کزه‌بايه‌کی فینک، له‌ژێر ئاسمانی خه‌والووی ئه‌و به‌یانیه‌دا، له‌ناو جریوه‌ی بالنده و تۆپه‌لبوون و بلاوبوونه‌وه‌ی دره‌خته‌کان و هاتوچوونی مه‌رومالاتدا باوه‌شی به‌ به‌ژنه‌ پینج نه‌ومییه‌که‌ی تاوه‌ری قاردودا کردبوو، هه‌تاوێکی ته‌نکیش سه‌وزایی ده‌شته‌که و غه‌مگینی به‌ردینی تاوه‌ره‌که‌ی له‌ناو فیه‌قی ره‌نگدا ده‌گیرا به‌ بینین؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هار به‌ تۆنی هه‌ره‌ به‌رز خۆی به‌ناو جیهاندا بژهنیت.

لاشه‌ی منداله‌که، پاکشاو له‌ناو یه‌قینی کفنیکی سپیدا، له‌ ئامیزی گشکیمدا بوو، گشکیم که‌ له‌پیش به‌ندای هاوکاریه‌وه به‌و پلیکانه به‌ردینه‌دا سه‌رده‌که‌وت که‌ ده‌بیرنه‌ نه‌ومی دووهم؛ ده‌بوا له‌ویشه‌وه، به‌ هه‌نگاونان به‌سه‌ر دوودلییه‌کانی شویندا به‌رانبه‌ر به‌

خۆی، که‌ له‌ فه‌ره‌هنگی شارستانیه‌تدا پیتی ده‌گوترا قادرمه، سه‌رکه‌ون تا نه‌ومی پینجه‌م، تا دواین نه‌وم، دواین نه‌وم که‌ دواگۆرستانی بازنه‌یی نه‌ته‌وه‌ی کاردايه و درێژترین ده‌ستی زه‌مینه به‌ره‌و ئاسمان. نه‌ومی چوارهم، یان بازنه‌ی ناشتنی چوارهم، هاوشیوه‌ی بازنه‌ی سێیه‌م و دووهم، چیدی ناتوانیت به‌ پیدانی فه‌زا له‌ ناشتنی منداله‌کانیاندا خزمه‌ت به‌ کاردا بکات، له‌ ناشتنی ئه‌و مه‌لۆتکه‌ کاردا یاندا که‌ قوریانی نه‌فره‌تیکن به‌ راده‌یه‌ک دۆزه‌خی، که‌ نه‌ له‌ عیلمی هه‌لکۆلراوه بزما ریه‌کانی کاردا دا بوونی هه‌یه و نه‌ له‌ زانینی نووسراوه حیره‌کانیشیاندا تۆماره، ته‌نانه‌ت نه‌ له‌سه‌ر هیج تاته‌قوریتیکه‌ پیشینانی کاردا ناوی هاتووه و نه‌ له‌سه‌ر هیج تاته‌قوریتیکه‌ پاشینانی کارداش ناوی دیت.

به‌لام ئه‌و رۆژه‌ رووداویکی که‌میک جیاواز له‌ نه‌ومی یه‌که‌م، هیدی هیدی خۆی ده‌هینایه‌ پیش. پاسه‌وانیک له‌ ده‌رباری سێ پاشاکه‌ ده‌رچوو، به‌ناو راره‌وه شاهانه‌یه‌کاندا تیه‌په‌ری که‌ هه‌موو به‌ردی بره‌قه‌دار بوون. به‌ ئه‌سپ و عه‌ره‌بانه‌وه ناوچه‌ی دانیشتوانی تیه‌په‌راند و گه‌بشته‌ زیندانی قاردو، ده‌بوا ئیمقوی فه‌یله‌سوف به‌ریت بۆ مه‌یدانی سه‌ره‌کی و له‌وێ تیرباران بکریت. سلاوی له‌ پاسه‌وانه خه‌والووه‌کانی زیندان کرد، یه‌کیان به‌ راره‌وه تاریکه‌کاندا تا زیندانه‌که‌ی ئیمقو پیشی که‌وت. ده‌رگا ته‌خته‌یه‌ی بێ په‌نجه‌ره‌که‌ی زیندانه‌که‌ی بۆ کرده‌وه، ده‌رگا ته‌واو که‌وته سه‌ر پشت، به‌لام ئه‌وه‌ی بینیان ته‌نیا جله سپیه‌کانی ئیمقو بوو له‌گه‌ڵ له‌و حیکه‌ی قورینی ئه‌ستور له‌ قه‌باره‌ی زه‌لامیتکدا، له‌ژێر ئه‌و رووناکییه به‌هاریه‌دا که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی بچووکي بنمیچی زیندانه‌که‌وه ده‌هاته ژوووه‌وه، له‌سه‌ر پشت دانرابوو. پاسه‌وانه‌که‌ ده‌گه‌ریته‌وه و هه‌واله‌که‌ ده‌دات به‌ سێ پاشاکه، هه‌موو پاسه‌وان و کارمه‌نده‌کانی زیندان، به‌ تۆمه‌تی یارمه‌تیدانی (ئیمقو) به‌وه له‌ هه‌لاتندا، له‌ مه‌یدانی سه‌ره‌کی شار و له‌ناو له‌دایکبوونی بێ کۆتای منداله‌ مردووکه‌کانی کاردا، تیرباران ده‌کرین. گه‌ران و سۆراغیتیکي زۆر بۆ ئیمقو ده‌کریت، به‌لام تاکه‌ شتییک که‌ به‌ هه‌ند وه‌رناگیریت، ئه‌م نووسینه‌یه که‌ له‌سه‌ر له‌وحه‌که هه‌لکۆلراوه:

**"روح به‌رجه‌سته‌کردنی مه‌جهوله له‌ زماندا،
گۆر مرۆقه ئه‌و کاته‌ی ده‌بیته‌ شوین،
ئه‌م قوره‌ش به‌رجه‌سته‌بوونی منه له‌ میژوودا."**